Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B**

A DOUA DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

din 13 decembrie 1976

de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților comerciale în statele membre, în înțelesul articolului 58 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților, în ceea ce privește constituirea societăților comerciale pe acțiuni și menținerea și modificarea capitalului acestora

(77/91/CEE)

(JO L 26, 31.1.1977, p. 1)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Directiva 92/101/CEE a Consiliului din 23 noiembrie 1992	L 347	64	28.11.1992
►**M2**	Directiva 2006/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006	L 264	32	25.9.2006
►**M3**	Directiva 2006/99/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006	L 363	137	20.12.2006

Astfel cum a fost modificată prin:

►**A1**	Actul de aderare a Greciei	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Actul de aderare a Spaniei și a Portugaliei	L 302	23	15.11.1985
►**A3**	Actul de aderare a Austriei, a Suediei și a Finlandei	C 241	21	29.8.1994
►**A4**	Actul privind condițiile de aderare la uniunea europeană a republicii cehe, a republicii estonia, a republicii cipru, a republicii letonia, a republicii lituania, a republicii ungare, a republicii malta, a republicii polone, a republicii slovenia și a republicii slovace și adaptările tratatelor pe care se întemeiază uniunea europeană	L 236	33	23.9.2003

NB: Această versiune consolidată conține referiri la unitatea de cont europeană și/sau la ECU, care trebuie interpretate ca referiri la moneda euro, începând cu 1 ianuarie 1999 — Regulamentul (CEE) nr. 3308/80 al Consiliului (JO L 345, 20.12.1980, p. 1) și Regulamentul (CE) nr. 1103/97 al Consiliului (JO L 162, 19.6.1997, p. 1).

▼B

A DOUA DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

din 13 decembrie 1976

de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților comerciale în statele membre, în înțelesul articolului 58 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților, în ceea ce privește constituirea societăților comerciale pe acțiuni și menținerea și modificarea capitalului acestora

(77/91/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 54 alineatul (3) litera (g),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Adunării ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ([2]),

întrucât coordonarea prevăzută la articolul 54 alineatul (3) litera (g) și în Programul general de eliminare a restricțiilor la libertatea de stabilire, inițiată prin Directiva 68/151/CEE ([3]), este deosebit de importantă în ceea ce privește societățile comerciale pe acțiuni, dată fiind predominanța activităților lor în economiile statelor membre și deoarece acestea se extind frecvent dincolo de frontierele teritoriului național;

întrucât coordonarea dispozițiilor de drept intern privind constituirea societăților comerciale pe acțiuni și menținerea, majorarea și reducerea capitalului lor este deosebit de importantă pentru a asigura o protecție minimă echivalentă atât pentru acționarii, cât și pentru creditorii societăților în cauză;

întrucât, pe teritoriul Comunității, statutul și actul constitutiv al unei societăți comerciale pe acțiuni trebuie să permită oricărei persoane interesate să cunoască principalele informații privind societatea, în special compunerea exactă a capitalului;

întrucât ar trebui adoptate dispoziții comunitare pentru menținerea capitalului, care constituie garanția creditorilor, în special prin interzicerea reducerii capitalului prin repartizarea nejustificată către acționari și prin limitarea dreptului societății de a-și achiziționa propriile acțiuni;

întrucât, având în vedere obiectivele articolului 54 alineatul (3) litera (g), este necesar ca, în cazul majorării și reducerii capitalului, legislațiile statelor membre să asigure respectarea și armonizarea punerii în aplicare a principiilor care garantează tratamentul egal al acționarilor aflați în condiții identice și protecția titularilor de creanțe anterioare deciziei de reducere a capitalului,

([1]) JO C 114, 11.11.1971, p. 18.
([2]) JO C 88, 6.9.1971, p. 1.
([3]) JO L 65, 14.3.1968, p. 8.

▼B

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

(1) Măsurile de coordonare prevăzute prin prezenta directivă se aplică actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre privind următoarele forme de societăți comerciale:

— *în Belgia*:

la société anonyme/de naamloze vennootschap;

— *în Danemarca*:

aktieselskabet;

— *în Franța*:

la société anonyme;

— *în Germania*:

die Aktiengesellschaft;

— *în Irlanda*:

the public company limited by shares,

the public company limited by guarantee and having a share capital;

— *în Italia*:

la società per azioni;

— *în Luxembrug:*

la société anonyme;

— *în Țările de Jos*:

de naamloze vennootschap;

— *în Regatul Unit*:

the public company limited by shares,

the public company limited by guarantee and having a share capital;

▼A1

— *în Grecia*:

ή άνώνυμη εταιρία;

▼A2

— *în Spania*:

la sociedad anónima;

— *în Portugali:*:

a sociedade anónima de responsabilidade limitada;

▼A3

— *în Austria*:

die Aktiengesellschaft;

— *în Finlanda*:

osakeyhtiö/aktiebolag;

— *în Suedia*:

aktiebolag;

▼A4

— *în Republica Cehă*:

akciová společnost;

— *în Estonia*:

aktsiaselts;

▼A4

— *în Cipru*:

Δημόσιες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές, δημόσιες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση που διαθέτουν μετοχικό κεφάλαιο;

— *în Letonia*:

akciju sabiedrība;

— *în Lituania*:

akcinė bendrovė;

▼M2

— *în Ungaria*:

nyilvánosan működő részvénytársaság;

▼A4

— *în Malta*:

kumpanija pubblikapublic limited liability company;

— *în Polonia*:

spółka akcyjna;

— *în Slovenia*:

delniška družba;

— *în Slovacia*:

akciová spoločnosť;

▼M3

— *în Bulgaria*:

акционерно дружество;

— *în România*:

societate pe acțiuni.

▼B

Denumirea oricărei societăți comerciale având una dintre formele juridice de mai sus conține sau este însoțită de o descriere distinctă de descrierea impusă pentru alte forme de societăți comerciale.

(2) Statele membre pot să nu aplice prezenta directivă societăților de investiții cu capital variabil și cooperativelor înregistrate sub una din formele juridice de societăți comerciale enumerate la alineatul (1). Dacă folosesc această opțiune, legislațiile statelor membre impun societăților în cauză să includă cuvintele „societate de investiții cu capital variabil” sau „cooperativă” în toate documentele menționate la articolul 4 din Directiva 68/151/CEE.

„Societate de investiții cu capital variabil” înseamnă, în înțelesul prezentei directive, doar societățile comerciale:

— al căror obiect exclusiv de activitate este investirea fondurilor lor în diverse titluri și acțiuni, terenuri sau alte active, cu singurul scop de a repartiza riscurile de investiții și de a le acorda acționarilor lor beneficiile rezultate din gestionarea activelor lor;

— care oferă acțiunile proprii spre subscripție publică;

— al căror statut prevede că, în limitele unui capital minim și maxim, acestea pot în orice moment să emită, să răscumpere sau să revândă acțiunile proprii.

Articolul 2

Statutul sau actul constitutiv al societății comerciale menționează întotdeauna cel puțin următoarele informații:

▼B

(a) forma și denumirea societății;

(b) obiectul de activitate al societății;

(c) — dacă societatea nu are capital autorizat, cuantumul capitalului subscris,

— dacă societatea are capital autorizat, cuantumul acestuia, precum și cuantumul capitalului subscris la înființarea societății sau la autorizarea societății pentru începerea activității și în momentul oricărei modificări a capitalului autorizat, fără a aduce atingere articolului 2 alineatul (1) litera (e) din Directiva 68/151/CEE;

(d) în măsura în care nu sunt determinate prin lege, normele care reglementează numărul și procedura de numire a membrilor organelor care reprezintă societatea în relațiile cu terții, răspund de administrarea, supravegherea și controlul societății, precum și repartizarea competențelor între aceste organe;

(e) durata societății, cu excepția cazurilor în care este nedeterminată.

Articolul 3

În statut, în actul constitutiv sau într-un document separat publicat în conformitate cu procedura prevăzută de fiecare stat membru în conformitate cu articolul 3 din Directiva 68/151/CEE, trebuie menționate cel puțin următoarele informații:

(a) sediul social;

(b) valoarea nominală a acțiunilor subscrise și, cel puțin o dată pe an, numărul acestora;

(c) numărul acțiunilor subscrise, fără precizarea valorii nominale, dacă astfel de acțiuni pot fi emise conform legislației interne;

(d) condițiile speciale care limitează transferul acțiunilor, dacă există;

(e) dacă există mai multe categorii de acțiuni, informațiile menționate la literele (b), (c) și (d) pentru fiecare dintre ele și drepturile aferente acțiunilor din fiecare categorie;

(f) tipul acțiunilor, nominative sau la purtător, dacă legislația internă prevede ambele tipuri, precum și orice dispoziții privind conversia acestor acțiuni, cu excepția cazului în care procedura în cauză este prevăzută prin lege;

(g) cuantumul capitalului subscris și vărsat la înființarea societății sau în momentul în care societatea este autorizată să își înceapă activitatea;

(h) valoarea nominală a acțiunilor sau, dacă acestea nu au valoarea nominală, numărul de acțiuni emise pentru orice aport la capital, altul decât aporturile în numerar, precum și natura aportului și numele persoanei care face aportul în cauză;

(i) identitatea persoanelor fizice sau juridice sau a societăților care sau în numele cărora s-a semnat statutul sau actul constitutiv al societății sau, în cazul în care constituirea societății nu este simultană, proiectul de statut sau de act constitutiv;

(j) cuantumul total sau cel puțin o estimare a tuturor costurilor pe care societatea trebuie să le suporte sau care îi pot fi imputate pentru constituire și, dacă este cazul, înainte ca societatea să fie autorizată să își înceapă activitatea;

(k) orice avantaj special acordat, în momentul constituirii societății sau până în momentul în care societatea este autorizată să își înceapă activitatea, oricărei persoane care a participat la constituirea societății sau la tranzacții conducând la acordarea autorizației în cauză.

▼B

Articolul 4

(1) Dacă legislația statului membru dispune că o societate comercială nu își poate începe activitatea fără a fi autorizată în acest sens, prevede, de asemenea, responsabilitatea pentru angajamentele asumate de societate sau în numele acesteia în perioada de dinainte de acordarea sau refuzul autorizației în cauză.

(2) Alineatul (1) nu se aplică angajamentelor rezultate din contracte încheiate de societate sub rezerva primirii autorizației de a-și începe activitatea.

Articolul 5

(1) Dacă legislația unui stat membru impune ca o societate comercială să fie formată din mai mult de un acționar, deținerea tuturor acțiunilor de către o singură persoană sau scăderea numărului de acționari sub numărul minim legal după constituirea societății nu atrag dizolvarea automată a societății.

(2) Dacă, în cazurile menționate în alineatul (1), legislația unui stat membru permite dizolvarea societății comerciale prin hotărâre judecătorească, judecătorul competent trebuie să aibă posibilitatea de a acorda societății timpul necesar pentru a-și regulariza situația.

(3) Dacă se pronunță o astfel de hotărâre de dizolvare, societatea intră în lichidare.

Articolul 6

(1) Legislațiile statelor membre impun, pentru constituirea unei societăți comerciale sau pentru acordarea autorizației de începere a activității, subscrierea unui capital minim în valoare de cel puțin 25 000 ►A3 ecu ◄.

►A3 Ecu ◄ este cea definită prin Decizia nr. 3289/75/CECO a Comisiei ([1]). Echivalentul în monedă națională se calculează inițial la rata aplicabilă la data adoptării prezentei directive.

(2) Dacă echivalentul ►A3 ecu ◄ în moneda națională se modifică astfel încât valoarea capitalului minim în moneda națională rămâne sub 22 500 ►A3 ecu ◄ pentru o perioadă de un an, Comisia informează statul membru în cauză că trebuie să își modifice legislația internă pentru a se conforma cu alineatul (1) în termen de 12 luni de data expirării perioadei în cauză. Cu toate acestea, statele membre pot să prevadă că legislația modificată se aplică societăților comerciale existente numai după 18 luni de la intrarea sa în vigoare.

(3) La fiecare cinci ani, Consiliul, hotărând la propunerea Comisiei, examinează și, dacă este nevoie, revizuiește valorile exprimate în ►A3 ecu ◄, ținând cont, pe de o parte, de evoluția economică și monetară din Comunitate și, pe de altă parte, de tendința de a permite doar întreprinderilor mari și mijlocii să opteze pentru formele de societate comercială enumerate în articolul 1 alineatul (1).

Articolul 7

Capitalul subscris poate fi format doar din active care pot fi evaluate economic. Cu toate acestea, un angajament de a presta muncă sau servicii nu poate face parte din aceste active.

([1]) JO L 327, 19.12.1975, p. 4.

▼B

Articolul 8

(1) Acțiunile nu pot fi emise la o valoare mai mică decât valoarea lor nominală sau, dacă nu au valoare nominală, echivalentul lor contabil.

(2) Cu toate acestea, statele membre pot să permită celor care, prin profesia lor, se angajează să plaseze acțiuni să plătească mai puțin decât prețul total al acțiunilor pentru care subscriu în cursul acestei tranzacții.

Articolul 9

(1) Acțiunile emise pentru un aport de capital trebuie să fie achitate în momentul constituirii societății sau în momentul autorizării societății pentru începerea activității în proporție de cel puțin 25 % din valoarea lor nominală sau, în absența valorii nominale, din echivalentul lor contabil.

(2) Cu toate acestea, dacă acțiunile sunt emise pentru un alt aport de capital decât cel în numerar, în momentul constituirii societății sau în momentul autorizării societății pentru începerea activității, aportul trebuie transferat complet în termen de cinci ani din momentul în cauză.

Articolul 10

(1) Unul sau mai mulți experți independenți, desemnați sau agreați de o autoritate administrativă sau judiciară, vor întocmi un raport asupra oricărui alt aport decât cel în numerar înainte de constituirea sau autorizarea începerii activității societății comerciale. Experții în cauză pot fi persoane fizice sau juridice sau societăți comerciale, conform legislației fiecărui stat membru.

(2) Raportul experților conține cel puțin descrierea fiecăruia dintre activele care formează aportul, precum și metoda de evaluare utilizată și menționează dacă valorile obținute prin aplicarea acestor metode corespund cel puțin numărului și valorii nominale sau, în absența valorii nominale, a echivalentului contabil și, dacă este cazul, a primei de emisiune a acțiunilor emise pentru aport.

(3) Raportul experților se publică în conformitate cu normele prevăzute de legislația fiecărui stat membru, în conformitate cu articolul 3 din Directiva 68/151/CEE.

(4) Statele membre pot să nu aplice prezentul articol dacă 90 % din valoarea nominală, sau, în absența valorii nominale, din echivalentul contabil al tuturor acțiunilor sunt emise pentru un alt aport decât cel în numerar adus de una sau mai multe societăți comerciale și dacă sunt îndeplinite următoarele cerințe:

(a) în ceea ce privește societatea care primește astfel de aporturi, persoanele menționate la articolul 3 litera (i) au fost de acord să renunțe la întocmirea raportului de expertiză;

(b) acordul în cauză a fost publicat în conformitate cu alineatul (3);

(c) societățile care fac astfel de aporturi dețin rezerve care, conform legii sau conform statutului, nu pot fi repartizate și care sunt cel puțin egale cu valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, cu echivalentul contabil al acțiunilor emise pentru aporturi altele decât în numerar;

(d) societățile care fac astfel de aporturi garantează, până la concurența valorii menționate la litera (c), datoriile societății beneficiare acumulate în perioada dintre momentul emiterii acțiunilor pentru alte aporturi decât cele în numerar și un an după publicarea conturilor anuale ale societății beneficiare pentru exercițiul financiar în care au fost făcute aporturile în cauză. În această perioadă este interzis orice transfer al acțiunilor astfel emise;

▼B

(e) garanția menționată la litera (d) a fost publicată în conformitate cu alineatul (3);

(f) societățile care fac astfel de aporturi depun o sumă egală cu cea menționată la litera (c) într-o rezervă care nu poate fi repartizată până la expirarea unui termen de trei ani de la publicarea conturilor anuale ale societății beneficiare pentru exercițiul financiar în cursul căruia au fost făcute aporturile în cauză sau, dacă este necesar, până la o dată ulterioară la care sunt soluționate toate pretențiile prezentate în această perioadă cu privire la garanția menționată la litera (d).

▼M2

Articolul 10a

(1) Statele membre pot decide să nu aplice articolul 10 alineatele (1), (2) și (3) atunci când, la decizia organului administrativ sau de conducere, valorile mobiliare în sensul articolului 4 alineatul (10) punctul 18 din Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare ([1]) sau instrumentele pieței monetare în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 19 din această directivă reprezintă un aport care nu este în numerar, iar aceste valori sau instrumente sunt evaluate la prețul mediu ponderat la care au fost tranzacționate în cadrul uneia sau mai multor piețe reglementate în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 14 din directiva menționată anterior pe o perioadă cu o durată suficientă, determinată de legislația internă, precedând data efectivă a aportului care nu este în numerar.

Cu toate acestea, în cazul în care acest preț a fost afectat de circumstanțe excepționale care ar putea modifica în mod semnificativ valoarea activului la data efectivă a aportului său, inclusiv situațiile în care piața acestor valori mobiliare sau a acestor instrumente ale pieței monetare nu mai este lichidă, are loc o reevaluare la inițiativa și sub responsabilitatea organului administrativ sau de conducere. În sensul acestei reevaluări se aplică articolul 10 alineatele (1), (2) și (3).

(2) Statele membre pot decide să nu aplice articolul 10 alineatele (1), (2) și (3) atunci când, la decizia organului administrativ sau de conducere, aportul care nu este în numerar este alcătuit din active, altele decât valorile mobiliare sau instrumentele pieței monetare menționate la alineatul (1), și care au făcut deja obiectul unei evaluări a valorii juste de către un expert independent recunoscut și atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) valoarea justă este determinată la o dată care nu poate preceda cu mai mult de șase luni aducerea efectivă a aportului;

(b) evaluarea a fost realizată în conformitate cu standardele și principiile de evaluare general recunoscute în statele membre pentru tipul de activ care constituie aportul.

În cazul unor circumstanțe noi care ar putea modifica în mod semnificativ valoarea justă a activului la data efectivă a aportului, are loc o reevaluare la inițiativa și sub responsabilitatea organului administrativ sau de conducere. În sensul acestei reevaluări se aplică articolul 10 alineatele (1), (2) și (3).

În absența unei asemenea reevaluări, unul sau mai mulți acționari care dețin un procentaj total de minimum 5 % din capitalul subscris al societății în ziua luării deciziei de majorare a capitalului pot cere o evaluare de către un expert independent, caz în care se aplică articolul 10 alineatele (1), (2) și (3). Acționarul sau acționarii pot face această cerere până la data efectivă a aportului, cu condiția ca, la data cererii, acționarul sau acționarii în cauză să dețină încă un procentaj

([1]) JO L 145, 30.4.2004, p. 1. Directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2006/31/CE (JO L 114, 27.4.2006, p. 60).

▼M2

total de minimum 5 % din capitalul subscris al societății, la fel ca în ziua luării deciziei de majorare a capitalului.

(3) Statele membre pot decide să nu aplice articolul 10 alineatele (1), (2) și (3) atunci când, la decizia organului administrativ sau de conducere, aportul care nu este în numerar este alcătuit din active, altele decât valorile mobiliare sau instrumentele pieței monetare menționate la alineatul (1), a căror justă valoare derivă, pentru fiecare element al activului, din conturi legale ale exercițiului financiar precedent, cu condiția ca aceste conturi legale să fi fost supuse unui audit în conformitate cu Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate ([1]).

Alineatul (2) al doilea și al treilea paragraf se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 10b

(1) Atunci când aportul care nu este în numerar, menționat la articolul 10a, se efectuează fără a recurge la raportul unui expert menționat la articolul 10 alineatele (1), (2) și (3), în afară de cerințele prevăzute la articolul 3 litera (h) și în termen de o lună de la data efectivă a aportului, se face publică o declarație care conține următoarele elemente:

(a) o descriere a aportului care nu este în numerar în cauză;

(b) valoarea sa, sursa acestei evaluări și, după caz, metoda de evaluare;

(c) o declarație care să precizeze dacă valorile obținute corespund cel puțin ca numărului, valorii nominale sau, în absența unei valori nominale, valorii nominale contabile și, după caz, a primei de emisie a acțiunilor care trebuie emise în schimbul acestui aport;

(d) o declarație potrivit căreia nu a intervenit nici o circumstanță nouă care ar putea influența evaluarea inițială.

Publicitatea este asigurată potrivit modalităților prevăzute de legislația fiecărui stat membru în conformitate cu articolul 3 din Directiva 68/151/CEE.

(2) Atunci când se propune să se aducă un aport care nu este în numerar fără a recurge la raportul unui expert menționat la articolul 10 alineatele (1), (2) și (3), în cadrul unei majorări a capitalului propusă spre realizare în temeiul articolului 25 alineatul (2), se face public un anunț care conține data la care a fost luată decizia de majorare a capitalului și informațiile enumerate la alineatul (1) fac obiectul publicității efectuate potrivit modalităților prevăzute de legislația fiecărui stat membru în conformitate cu articolul 3 din Directiva 68/151/CEE, înainte de aducerea efectivă a aportului care nu este în numerar alcătuit din active. În acest caz, declarația prevăzută la alineatul (1) se rezumă la declarația potrivit căreia nu a survenit nici o circumstanță nouă din momentul în care anunțul menționat anterior a fost făcut public.

(3) Fiecare stat membru va oferi garanții adecvate pentru a asigura respectarea procedurii prevăzute la articolul 10a și de prezentul articol, atunci când un aport care nu este în numerar se aduce fără a recurge la raportul unui expert menționat la articolul 10 alineatele (1), (2) și (3).

▼B

Articolul 11

(1) Dacă, înainte de expirarea termenului stabilit prin legislația internă de cel puțin doi ani de la constituirea sau de la autorizarea

([1]) JO L 157, 9.6.2006, p. 87.

▼B

societății începerii activității societății, societatea achiziționează orice element de activ de la o persoană sau societate menționată la articolul 3 litera (i) în schimbul a cel puțin o zecime din capitalul subscris, achiziția este examinată și detaliile cu privire la achiziție sunt publicate în conformitate cu articolul ►M2 10 alineatele (1), (2) și (3) ◄ iar achiziția se supune aprobării adunării generale. ►M2 Articolele 10a și 10b se aplică *mutatis mutandis*. ◄

Statele membre pot, de asemenea, să dispună aplicarea acestor dispoziții în cazul în care activele aparțin unui acționar sau oricărei alte persoane.

(2) Alineatul (1) nu se aplică pentru achizițiile efectuate în cadrul operațiunilor curente ale societății, achizițiile efectuate la inițiativa sau sub supravegherea unei autorități administrative sau judiciare, sau achizițiile realizate la bursă.

Articolul 12

Sub rezerva dispozițiilor privind reducerea capitalului subscris, acționarii nu pot fi scutiți de obligația de a vărsa contribuțiile datorate.

Articolul 13

Până la coordonarea ulterioară a legislațiilor interne, statele membre adoptă măsurile necesare pentru a impune cel puțin garanțiile prevăzute la articolele 2-12 în cazul transformării unei alte forme de societate comercială într-o societate comercială pe acțiuni.

Articolul 14

Articolele 2-13 nu aduc atingere dispozițiilor prevăzute de statele membre privind competența și procedura de modificare a statutului sau a actului constitutiv.

Articolul 15

(1) (a) Cu excepția cazurilor de reducere a capitalului subscris, nu se poate repartiza acționarilor dacă, la data încheierii ultimului exercițiu financiar, activul net rezultat din conturile anuale ale societății este sau, după o astfel de repartizare, ar scădea sub cuantumul capitalului subscris plus rezervele care nu pot fi repartizate conform legii sau statutului;

(b) dacă partea nevărsată a capitalului subscris nu este inclusă în activul din bilanț, această sumă se deduce din cuantumul capitalului subscris menționat la litera (a);

(c) cuantumul distribuției către acționari nu poate depăși cuantumul profiturilor de la sfârșitul ultimului exercițiu financiar plus eventualele profituri reportate și sume retrase din rezerve disponibile în acest scop, minus orice pierderi reportate și sume depuse în rezerve în conformitate cu legea sau statutul;

(d) noțiunea de „repartizare” utilizată la literele (a) și (c) include, în special, plata dividendelor și a dobânzilor pentru acțiuni.

(2) Dacă legislația statului membru permite repartizarea de avansuri din dividende, se aplică cel puțin următoarele condiții:

(a) se creează conturi care să arate că fondurile disponibile pentru repartizare sunt suficiente;

(b) cuantumul de repartizat nu poate depăși profiturile totale obținute de la sfârșitul ultimului exercițiu financiar pentru care s-au întocmit

▼B

conturile anuale, plus eventualele profituri reportate și sume retrase din rezerve disponibile în acest scop, minus orice pierderi reportate și sume depuse în rezerve în conformitate cu cerințele legale sau statutare.

(3) Alineatele (1) și (2) nu aduc atingere dispozițiilor statelor membre privind majorarea capitalului subscris prin capitalizarea rezervelor.

(4) Legislația statului membru poate să prevadă derogări de la alineatul (1) litera (a) în cazul societăților de investiții cu capital fix.

În înțelesul prezentului alineat, expresia „societate de investiții cu capital fix” înseamnă numai acele societăți comerciale:

— al căror obiect exclusiv de activitate îl constituie plasarea fondurilor lor în diverse titluri și acțiuni, terenuri sau alte active cu singurul scop de a repartiza riscurile de investiții și de a le acorda acționarilor lor beneficiile rezultate din gestionarea activelor lor;

— care oferă acțiunile proprii spre subscripție publică.

Dacă fac uz de această opțiune, legislațiile statelor membre:

(a) impun acestor societăți să includă expresia „societate de investiții” în toate documentele menționate la articolul 4 din Directiva 68/151/CEE;

(b) nu permit unei astfel de societăți al cărei activ net scade sub cuantumul specificat la alineatul (1) litera (a) să facă repartizări către acționari dacă la data încheierii ultimului exercițiu financiar activul total al societății rezultat din conturile anuale este sau, după o astfel de repartizare, ajunge sub o dată și jumătate din cuantumul obligațiilor totale către creditori rezultate din conturile anuale;

(c) impun oricărei astfel de societăți comerciale care efectuează o repartizare când activul său net este sub cuantumul menționat la alineatul (1) litera (a) să includă în conturile sale anuale o notă în acest sens.

Articolul 16

Orice repartizare care contravine articolului 15 trebuie restituită de acționarii care au primit-o, dacă societatea dovedește că acționarii în cauză aveau sau, în împrejurările date, nu puteau să nu aibă cunoștință de neregulile privind repartizarea efectuată în favoarea lor.

Articolul 17

(1) În cazul unei pierderi semnificative de capital subscris, trebuie convocată o adunare generală a acționarilor în termenul prevăzut de legislația statului membru în cauză, pentru a analiza dacă societatea comercială ar trebui lichidată sau dacă ar trebui adoptate alte măsuri.

(2) Cuantumul unei pierderi considerate semnificative în înțelesul alineatului (1) nu poate fi stabilit prin legislațiile statelor membre la o valoare mai mare de jumătate din capitalul subscris.

Articolul 18

(1) Societatea comercială nu poate subscrie propriile acțiuni.

(2) Dacă acțiunile unei societăți comerciale sunt subscrise de o persoană acționând în nume propriu, dar în contul societății în cauză, se consideră că subscriitorul a subscris acțiunile în contul propriu.

(3) Persoanele sau societățile menționate la articolul 3 litera (i) sau, în cazul unei majorări a capitalului subscris, membrii organului de administrare sau conducere, sunt obligați să achite contravaloarea acțiunilor subscrise prin nerespectarea prezentului articol.

▼B

Cu toate acestea, legislația statului membru poate să prevadă că orice persoană interesată poate fi liberată de această obligație, dacă dovedește că nu îi poate fi imputată personal nici o greșeală.

Articolul 19

▼M2

(1) Fără a duce atingere principiului tratamentului egal al tuturor acționarilor care se găsesc în aceeași situație și Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizarea abuzivă a informațiilor confidențiale și manipularea pieței (abuzul de piață) ([1]), statele membre pot permite unei societăți să achiziționeze propriile acțiuni, fie ea însăși, fie prin intermediul unei persoane care acționează în nume propriu dar în contul acestei societăți. În măsura în care aceste achiziții sunt permise, statele membre le vor supune următoarelor condiții:

(a) autorizația de achiziție se acordă de către adunarea generală, care fixează condițiile achizițiilor avute în vedere și, în special, numărul maxim de acțiuni care trebuie cumpărate, durata pentru care se acordă autorizația, durata maximă fiind stabilită de legislația internă, fără însă a putea depăși cinci ani și, în cazul achiziției cu titlu oneros, contravaloarea maximă și minimă. Membrii organelor administrative sau de conducere se asigură că, la momentul efectuării oricărei achiziții autorizate, sunt respectate condițiile prevăzute la literele (b) și (c);

(b) achizițiile, inclusiv acțiunile pe care societatea le-a achiziționat anterior și pe care le deține în portofoliu, precum și acțiunile achiziționate de o persoană care acționează în nume propriu dar în contul societății, nu pot avea ca efect reducerea activului net sub nivelul cuantumului menționat la articolul 15 alineatul (1) literele (b) și (c);

(c) numai acțiunile complet vărsate pot fi incluse în tranzacție.

În afară de aceasta, statele membre pot supune achizițiile în sensul primului paragraf următoarelor condiții:

(i) valoarea nominală sau, în absența acesteia, valoarea nominală contabilă a acțiunilor achiziționate, inclusiv acțiunile pe care societatea le-a achiziționat anterior și pe care le deține în portofoliu, precum și acțiunile achiziționate de o persoană care acționează în nume propriu dar în contul societății, să nu poată depăși o limită determinată de statele membre. Această limită nu poate fi mai mică de 10 % din capitalul subscris;

(ii) autorizația acordată societății pentru a achiziționa acțiunile proprii în sensul primului paragraf, numărul maxim de acțiuni care pot fi achiziționate, perioada pentru care se acordă autorizația și contravaloarea maximă sau minimă să figureze în statutul sau în actul constitutiv al societății;

(iii) societatea să respecte cerințele corespunzătoare cu privire la notificări și rapoarte;

(iv) anumitor societăți, desemnate de statele membre, să li se poată solicita anularea acțiunilor achiziționate, cu condiția ca o sumă egală cu valoarea nominală a acțiunilor anulate să fie inclusă într-o rezervă care, cu excepția unei reduceri a capitalului subscris, să nu poată fi distribuită acționarilor. Această rezervă nu poate fi utilizată decât pentru majorarea capitalului subscris prin capitalizarea rezervelor;

(v) achiziția să nu compromită satisfacerea creanțelor creditorilor.

([1]) JO L 96, 12.4.2003, p. 16.

▼B

(2) Legislația unui stat membru poate să prevadă derogări de la alineatul (1) litera (a) prima teză, dacă achiziționarea de către societate a propriilor acțiuni este necesară pentru a evita ca societatea să sufere prejudicii iminente și semnificative. În acest caz, următoarea adunare generală trebuie să fie informată de către organul de administrare sau conducere cu privire la motivele sau natura achiziției efectuate, numărul și valoarea nominală sau, în absența unei valori nominale, echivalentul contabil al acțiunilor achiziționate, proporția din capitalul subscris pe care acestea o reprezintă și contravaloarea acestor acțiuni.

(3) Statele membre pot să nu aplice alineatul (1) litera (a) prima teză pentru acțiunile achiziționate chiar de către societate sau de către o persoană acționând în nume propriu, dar în contul societății, pentru a fi repartizate angajaților societății sau angajaților unei societăți asociate. Acțiunile în cauză trebuie repartizate în termen de 12 luni de la achiziționare.

Articolul 20

(1) Statele membre pot să nu aplice articolul 19 pentru:

(a) acțiunile achiziționate prin punerea în aplicare a unei decizii de reducere a capitalului sau în împrejurările menționate la articolul 39;

(b) acțiunile achiziționate ca urmare a unui transfer universal de active;

(c) acțiunile integral achitate, achiziționate cu titlu gratuit sau achiziționate de către bănci sau alte instituții financiare cu titlul de comision de achiziție;

(d) acțiunile achiziționate în temeiul unei obligații legale sau care rezultă dintr-o hotărâre judecătorească de protejare a acționarilor minoritari în cazul, în special, al unei fuziuni, al unei modificări a obiectului de activitate și a formei juridice, al unui transfer în străinătate al sediului social, sau în cazul introducerii unor restricții privind transferul de acțiuni;

(e) acțiunile achiziționate de la un acționar în cazul în care nu au fost achitate;

(f) acțiunile achiziționate pentru despăgubirea acționarilor minoritari la societăți asociate;

(g) acțiunile integral achitate, achiziționate în cadrul unei vânzări impuse printr-o hotărâre judecătorească pentru plata unei creanțe datorate societății de către proprietarul acțiunilor;

(h) acțiunile integral achitate, emise de o societate de investiții cu capital fix, definită la articolul 15 alineatul (4) al doilea paragraf, și achiziționate la cererea investitorului de societatea în cauză sau de o societate comercială asociată. Se aplică articolul 15 alineatul (4) litera (a). Aceste achiziții nu trebuie să conducă la reducerea activului net sub cuantumul capitalului subscris plus eventualele rezerve a căror repartizare este interzisă de lege.

(2) Cu toate acestea, acțiunile achiziționate în cazurile menționate la alineatul (1) literele (b)-(g) trebuie înstrăinate în termen de maxim trei ani de la achiziționare, cu excepția cazului în care valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, echivalentul contabil al acțiunilor achiziționate, inclusiv acțiunile pe care societatea le-a achiziționat prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar în contul societății, nu depășește 10 % din capitalul subscris.

(3) Dacă acțiunile nu sunt înstrăinate în termenul prevăzut la alineatul (2), ele trebuie anulate. Legislația statului membru poate să condiționeze această anulare de reducere corespunzătoare a capitalului subscris. O astfel de reducere trebuie prevăzută în cazul în care achiziționarea acțiunilor care urmează a fi anulate conduce la reducerea activului net

▼B

sub cuantumul stabilit în ►M2 articolul 15 alineatul (1) literele (a) și (b) ◄.

Articolul 21

Acțiunile achiziționate prin încălcarea articolelor 19 și 20 trebuie înstrăinate în termen de un an de la achiziționare. Dacă ele nu sunt înstrăinate în termenul prevăzut, se aplică articolul 20 alineatul (3).

Articolul 22

(1) Dacă legislația statului membru permite unei societăți comerciale să-și achiziționeze propriile acțiuni, fie direct, fie prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar în contul societății, deținerea acțiunilor în cauză este supusă în orice moment cel puțin următoarelor condiții:

(a) printre drepturile asociate acțiunilor în cauză, dreptul de vot conferit de acțiunile deținute de societate se suspendă în orice situație;

(b) dacă acțiunile sunt incluse în activul bilanțului, în pasivul bilanțului se prevede o rezervă de valoare egală, care nu poate fi repartizată;

(2) Dacă legislația statului membru permite unei societăți comerciale să-și achiziționeze propriile acțiuni, fie direct, fie prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar în contul societății, ea va impune ca raportul anual să menționeze cel puțin următoarele:

(a) motivele achizițiilor efectuate în cursul exercițiului financiar;

(b) numărul și valoarea nominală sau, în absența acesteia, echivalentul contabil al acțiunilor contabile achiziționate și înstrăinate în cursul exercițiului financiar și proporția pe care o reprezintă în cadrul capitalului subscris;

(c) în cazul achiziției și înstrăinării cu titlu oneros, contravaloarea acțiunilor;

(d) numărul și valoarea sau, în absența acesteia, echivalentul contabil al tuturor acțiunilor achiziționate și deținute de societate și proporția pe care o reprezintă în cadrul capitalului subscris.

Articolul 23

▼M2

(1) Atunci când statele membre permit unei societăți, direct sau indirect, să avanseze fonduri, să acorde împrumuturi sau să ofere garanții în vederea achiziționării acțiunilor proprii de către un terț, acestea vor supune aceste tranzacții condițiilor enunțate la al doilea, al treilea, al patrulea și al cincilea paragraf.

Tranzacțiile au loc sub responsabilitatea organului administrativ sau de conducere în condiții corecte de piață, în special în ceea ce privește dobânda primită de societate și garanțiile oferite societății pentru împrumuturile și avansurile menționate de primul paragraf. Situația financiară a terțului sau, în cazul tranzacțiilor care implică mai multe părți, a fiecărei părți implicate trebuie analizată în mod corespunzător.

Organul administrativ sau de conducere supune tranzacțiile, pentru aprobare prealabilă, adunării generale, care hotărăște în conformitate cu regulile cvorumului și majorității stabilite la articolul 40. Organul administrativ sau de conducere prezintă adunării generale un raport scris indicând motivele tranzacției, interesul pe care aceasta îl prezintă pentru societate, condițiile în care se efectuează tranzacția, riscurile pe care le presupune pentru lichiditatea și solvabilitatea societății și prețul la care se consideră că terțul va achiziționa acțiunile. Acest raport va fi

▼M2

comunicat registrului în scopul asigurării publicității în conformitate cu articolul 3 din Directiva 68/151/CEE.

Ajutorul financiar total acordat terților nu poate avea ca rezultat reducerea activului net al societății sub cuantumul menționat la articolul 15 alineatul (1) literele (a) și (b), luând în considerare, de asemenea, orice reducere a activului net care ar fi putut apărea ca urmare a achiziției, de către societate sau în contul acesteia, a propriilor acțiuni în conformitate cu articolul 19 alineatul (1). Societatea înscrie în pasivul bilanțului o rezervă, care nu poate fi distribuită, de un cuantum corespunzător ajutorului financiar total.

Atunci când un terț achiziționează, cu ajutorul financiar al unei societăți, acțiunile proprii ale societății în sensul articolului 19 alineatul (1) sau subscrie acțiunile emise în cadrul unei majorări a capitalului subscris, această achiziție sau subscriere se efectuează la un preț corect.

▼B

(2) Alineatul (1) nu se aplică tranzacțiilor efectuate în cadrul operațiunilor curente ale băncilor și ale altor instituții financiare, nici operațiunilor efectuate în vederea achiziționării de acțiuni de către sau pentru salariații societății sau ai unei societăți comerciale asociate. Cu toate acestea, aceste operațiuni nu trebuie să conducă la reducerea activului net sub cuantumul menționat la articolul 15 alineatul (1) litera (a).

(3) Alineatul (1) nu se aplică operațiunilor efectuate în vederea achiziționării de acțiuni în conformitate cu articolul 20 alineatul (1) litera (h).

▼M2

Articolul 23a

Atunci când membrii organului administrativ sau de conducere al societății parte la o tranzacție menționată la articolul 23 alineatul (1) sau ai organului administrativ sau de conducere al unei întreprinderi-mamă în sensul articolului 1 din Directiva 83/349/CEE a Consiliului din 13 iunie 1983 privind conturile consolidate ([1]) sau această întreprindere-mamă însăși sau particulari care acționează în nume propriu dar în contul membrilor acestor organe sau în contul acestei întreprinderi sunt părți la o astfel de tranzacție, statele membre trebuie să se asigure, prin garanții adecvate, că o astfel de tranzacție nu contravine intereselor societății.

▼B

Articolul 24

(1) Luarea în gaj a propriilor acțiuni de către societate, fie direct, fie prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar în contul societății, este considerată ca o achiziție în înțelesul articolului 19, al articolului 20 alineatul (1) și al articolelor 22 și 23.

(2) Statele membre pot să nu aplice alineatul (1) operațiunilor curente ale băncilor sau ale altor instituții financiare.

▼M1

Articolul 24a

(1) (a) Subscrierea, achiziția sau deținerea de acțiuni ale societății comerciale pe acțiuni de către altă societate comercială în înțelesul articolului 1 din Directiva 68/151/CEE la care societatea comercială pe acțiuni dispune direct sau indirect de majoritatea drepturilor de vot sau asupra căreia poate exercita direct sau indirect o influență dominantă sunt consi-

([1]) JO L 193, 18.7.1983. Directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2006/43/CE.

▼M1

derate ca fiind efectuate de însăşi societatea comercială pe acţiuni;

(b) litera (a) se aplică, de asemenea, atunci când cealaltă societate comercială se află sub incidenţa legislaţiei unei ţări terţe şi are o formă juridică comparabilă cu cele menţionate la articolul 1 din Directiva 68/151/CEE.

(2) Cu toate acestea, atunci când societatea comercială pe acţiuni deţine indirect majoritatea drepturilor de vot sau poate exercita indirect o influenţă dominantă, statele membre pot să nu aplice alineatul (1), dacă acesta prevede suspendarea drepturilor de vot aferente acţiunilor societăţii comerciale pe acţiuni deţinută de altă societate comercială.

(3) În absenţa coordonării dispoziţiilor de drept intern privind grupurile, statele membre pot:

(a) să definească cazurile în care se consideră că o societate comercială pe acţiuni este în măsură să exercite o influenţă dominantă asupra unei alte societăţi comerciale; dacă un stat membru exercită această opţiune, legislaţia sa internă trebuie, în orice caz, să prevadă posibilitatea exercitării unei influenţe dominante, dacă o societate comercială pe acţiuni:

— are dreptul să numească sau să demită majoritatea membrilor organului administrativ, de conducere sau de supraveghere şi, în acelaşi timp, este acţionar sau asociat al altei societăţi comerciale

sau

— este acţionar sau asociat al altei societăţi comerciale şi are control unic asupra majorităţii drepturilor de vot ale acţionarilor sau asociaţilor săi în baza unui contract încheiat cu ceilalţi acţionari sau asociaţi ai societăţii în cauză.

Statele membre nu sunt obligate să prevadă dispoziţii pentru alte cazuri decât cele prevăzute la prima şi a doua liniuţă;

(b) să definească cazurile în care o societate comercială pe acţiuni este considerată ca deţinând indirect drepturile de vot sau fiind indirect în măsură să exercite o influenţă dominantă;

(c) să precizeze împrejurările în care o societate comercială pe acţiuni este considerată ca deţinând drepturile de vot.

(4) (a) Statele membre pot să nu aplice alineatul (1) atunci când subscrierea, achiziţia sau deţinerea este efectuată în numele unei alte persoane decât persoana care subscrie, achiziţionează sau deţine acţiuni, care nu este nici societatea comercială pe acţiuni prevăzută la alineatul (1), nici altă societate comercială la care societatea comercială pe acţiuni deţine, direct sau indirect, majoritatea drepturilor de vot sau la care poate exercita o influenţă dominantă, direct sau indirect.

(b) În plus, statele membre pot să nu aplice alineatul (1) atunci când subscrierea, achiziţia sau deţinerea este efectuată de altă societate comercială în calitatea sa şi în contextul activităţii sale ca agent profesionist de titluri de valoare, cu condiţia ca aceasta să fie membru al unei burse de valori situate sau operând într-un stat membru sau să fie aprobată sau supervizată de o autoritate a statului membru cu competenţe în supravegherea agenţilor profesionişti de titluri de valoare, care, în înţelesul prezentei directive, pot să includă instituţii de credit.

(5) Statele membre pot să nu aplice alineatul (1), atunci când acţiunile deţinute la o societate comercială pe acţiuni de altă societate comercială au fost achiziţionate înainte de stabilirea raporturilor dintre

▼M1

cele două societăți comerciale în conformitate cu criteriile menționate la alineatul (1).

Cu toate acestea, drepturile de vot aferente acelor acțiuni sunt suspendate și acțiunile sunt luate în considerare când se determină dacă este îndeplinită condiția prevăzută la articolul 19 alineatul (1) litera (b).

(6) Statele membre pot să nu aplice articolul 20 alineatul (2) sau articolul 21 alineatul (3) atunci când acțiunile unei societăți comerciale pe acțiuni sunt achiziționate de o altă societate comercială, cu condiția ca acestea să asigure următoarele:

(a) suspendarea drepturilor de vot aferente acțiunilor societății comerciale pe acțiuni deținute de o altă societate comercială

și

(b) membrii organelor administrative sau de conducere ale societății comerciale pe acțiuni sunt obligați să răscumpere de la altă societate comercială acțiunile prevăzute la articolul 20 alineatul (2) și la articolul 21 alineatul (3) la prețul la care cealaltă societate le-a achiziționat; această sancțiune nu este aplicabilă atunci când membrii organelor administrative și de conducere ale societății comerciale pe acțiuni demonstrează că acea societate nu a avut nici un rol în subscrierea sau achiziționarea acțiunilor respective.

▼B

Articolul 25

(1) Orice majorare de capital trebuie să fie decisă de adunarea generală. Atât decizia în cauză, cât și majorarea capitalului subscris trebuie publicate sub forma prevăzută de legislația fiecărui stat membru în conformitate cu articolul 3 din Directiva 68/151/CEE.

(2) Cu toate acestea, statutul, actul constitutiv sau adunarea generală, ale cărei decizii trebuie publicate în conformitate cu dispozițiile alineatului (1), pot să autorizeze o majorare a capitalului subscris până la un cuantum maxim stabilit ținând cont de valoarea maximă prevăzută prin lege. Dacă este cazul, majorarea capitalului subscris poate fi decisă, în limitele cuantumului stabilit, de către organul societății abilitat în acest sens. Organul în cauză poate fi abilitat în această privință pentru un termen de maximum cinci ani, termen care poate fi reînnoit o dată sau de mai multe ori de către adunarea generală, de fiecare dată pentru maximum cinci ani.

(3) Dacă există mai multe categorii de acțiuni, decizia adunării generale privind majorarea de capital menționată la alineatul (1) sau aprobarea de a majora capitalul menționată la alineatul (2) sunt supuse unui vot separat cel puțin pentru fiecare categorie de acționari ale căror drepturi sunt afectate de operațiunea în cauză.

(4) Prezentul articol se aplică emisiunilor de orice titluri care pot fi convertite în acțiuni sau conferă dreptul de subscriere de acțiuni, dar nu și conversiei unor astfel de titluri sau exercitării dreptului de subscriere.

Articolul 26

Acțiunile emise în schimbul unor aporturi, în cursul unei majorări a capitalului subscris, trebuie achitate în proporție de cel puțin 25 % din valoarea lor nominală sau, în absența unei valori nominale, din echivalentul lor contabil. Dacă este prevăzută o primă de emisiune, aceasta trebuie achitată integral.

▼B

Articolul 27

(1) Acțiunile emise pentru alte aporturi decât cele în numerar ca efect al unei majorări a capitalului subscris trebuie achitate integral în termen de cinci ani de la decizia de majorare a capitalului subscris.

(2) Aporturile menționate la alineatul (1) fac obiectul unui raport întocmit, înainte de majorarea de capital, de către unul sau mai mulți experți independenți față de societate, desemnați sau agreați sau aprobați de către o autoritate administrativă sau judecătorească. Experții în cauză pot fi persoane fizice sau juridice sau societăți, în conformitate cu legislația fiecărui stat membru.

▼M2

Se aplică articolul 10 alineatele (2) și(3) și articolele 10a și 10b.

▼B

(3) Statele membre pot să nu aplice alineatul (2) în cazul unei majorări a capitalului subscris efectuate pentru realizarea unei fuziuni sau prin ofertă publică de achiziționare sau schimb de acțiuni și pentru a remunera acționarii unei societăți comerciale care este absorbită sau care face obiectul unei oferte publice de achiziționare sau schimb de acțiuni.

(4) Statele membre pot să nu aplice alineatul (2), dacă toate acțiunile emise în cursul unei majorări a capitalului subscris sunt emise pentru alte aporturi decât cele în numerar subscrise de una sau mai multe societăți comerciale, cu condiția ca toți acționarii societății beneficiare să fi fost de acord să nu se întocmească raportul de expertiză și cu condiția îndeplinirii cerințelor din articolul 10 alineatul (4) literele (b)-(f).

Articolul 28

Dacă majorarea de capital nu este subscrisă integral, capitalul va fi majorat cu cuantumul subscrierilor vărsate doar în cazul în care condițiile de emisiune prevăd această posibilitate.

Articolul 29

(1) Ori de câte ori majorarea de capital are loc pentru aporturi în numerar, acționarii trebuie să beneficieze, proporțional cu capitalul reprezentat de acțiunile deținute de aceștia, de dreptul de preemțiune asupra acțiunilor emise.

(2) Legislația unui stat membru:

(a) poate să nu aplice alineatul (1) acțiunilor care oferă un drept limitat de participare la repartizare în înțelesul articolului 15 și/sau la repartizarea activelor societății în caz de lichidare,

ori

(b) în cazul în care o societate comercială având mai multe categorii de acțiuni care conferă drepturi diferite de vot sau de participare la repartizare în înțelesul articolului 15 sau la repartizarea activelor societății în caz de lichidare procedează la o majorare a capitalului subscris prin emisiune de acțiuni noi din doar una dintre aceste categorii, aceasta poate permite ca dreptul de preemțiune al acționarilor din celelalte categorii să se exercite doar după exercitarea dreptului de preemțiune al acționarilor din categoria căreia aparțin noile acțiuni emise.

(3) Orice ofertă de subscriere în temeiul dreptului de preemțiune și perioada în care trebuie exercitat acest drept se publică în buletinul național desemnat în conformitate cu Directiva 68/151/CEE. Cu toate acestea, legislația unui stat membru poate să nu prevadă respectiva obligație de publicare în cazul în care toate acțiunile societății sunt

▼B

nominative. În acest caz, toți acționarii societății trebuie informați în scris. Dreptul de preemțiune trebuie exercitat într-un termen care nu poate fi mai scurt de 14 zile de la data publicării ofertei de subscriere sau de la data expedierii scrisorilor către acționari.

(4) Dreptul de preemțiune nu poate fi limitat sau retras prin statut sau actul constitutiv. Cu toate acestea, adunarea generală poate decide cu privire la aceasta. Organul de administrare sau conducere trebuie să prezinte acestei adunări un raport scris motivând limitarea sau retragerea dreptului de preemțiune, justificând prețul de emisiune propus. Adunarea generală hotărăște în conformitate cu normele privind cvorumul și majoritatea prevăzute la articolul 40. Hotărârea adunării se publică sub forma prevăzută de legislația fiecărui stat membru în conformitate cu articolul 3 din Directiva 68/151/CEE.

(5) Legislația unui stat membru poate prevedea ca statutul, actul constitutiv sau adunarea generală, hotărând în conformitate cu normele privind cvorumul și majoritatea prevăzute la alineatul (4), pot să acorde competența de a limita sau retrage dreptul de preemțiune organului societății care este împuternicit să decidă asupra unei majorări a capitalului subscris în limitele capitalului autorizat. Această competență nu poate fi acordată pentru un termen mai lung decât termenul prevăzut în cazul competenței prevăzute la articolul 25 alineatul (2).

(6) Dispozițiile alineatelor (1)-(5) se aplică pentru emisiunea tuturor titlurilor convertibile în acțiuni sau care conferă dreptul de subscriere de acțiuni, dar nu și pentru conversia titlurilor în cauză sau exercitarea dreptului de subscriere.

(7) Dreptul de preemțiune nu este exclus în înțelesul alineatelor (4) și (5) dacă, în conformitate cu decizia de majorare a capitalului subscris, acțiunile sunt emise la bănci și alte instituții financiare pentru a fi oferite acționarilor societății în conformitate cu alineatele (1) și (3).

Articolul 30

Orice reducere a capitalului subscris, cu excepția celei hotărâte prin hotărâre judecătorească, trebuie supusă cel puțin unei hotărâri a adunării generale, care hotărăște în conformitate cu normele privind cvorumul și majoritatea prevăzute la articolul 40, fără a aduce atingere articolelor 36 și 37. Decizia adunării se publică sub forma prevăzută de legislația fiecărui stat membru în conformitate cu articolul 3 din Directiva 68/151/CEE.

Notificarea de convocare a adunării generale trebuie să specifice cel puțin scopul și modul de realizare a reducerii.

Articolul 31

Dacă există mai multe categorii de acțiuni, hotărârea adunării generale privind o reducere a capitalului subscris este supusă unui vot separat, cel puțin pentru fiecare categorie de acționari ale căror drepturi sunt afectate de operațiunea în cauză.

Articolul 32

▼M2

(1) În cazul reducerii capitalului subscris, cel puțin creditorii ale căror creanțe sunt anterioare datei publicării deciziei de reducere au cel puțin dreptul de a obține o garanție pentru creanțele care nu sunt încă scadente la momentul acestei publicări. Statele membre nu pot retrage acest drept decât în cazul în care creditorul dispune de garanții adecvate sau în cazul în care aceste garanții nu sunt necesare luând în considerare patrimoniul societății.

▼M2

Statele membre stabilesc condițiile pentru exercitarea dreptului prevăzut de primul paragraf. În orice caz, statele membre se asigură că creditorii sunt autorizați să sesizeze autoritatea administrativă sau judiciară competentă pentru a obține garanțiile adecvate, cu condiția ca aceştia să poată dovedi, în mod credibil, că această reducere a capitalului subscris pune în pericol satisfacerea creanțelor lor şi că nu au obținut garanții adecvate din partea societății.

▼B

(2) De asemenea, prin legislațiile statelor membre se prevede cel puțin că reducerea nu are efect şi nu se fac plăți în beneficiul acționarilor până când creditorii nu vor fi obținut satisfacție sau o instanță nu va fi decis neonorarea solicitărilor creditorilor.

(3) Prezentul articol se aplică dacă reducerea capitalului subscris se realizează prin exonerarea totală sau parțială de la plata soldului contribuțiilor acționarilor.

Articolul 33

(1) În cazul unei reduceri a capitalului subscris efectuată cu scopul de a compensa pierderile suferite sau de a include anumite sume într-o rezervă, statele membre nu e necesar să aplice articolul 32 cu condiția ca, după această operațiune, cuantumul rezervei în cauză să nu depăşească 10 % din capitalul subscris redus. Exceptând cazul unei reduceri a capitalului subscris, rezerva în cauză nu poate fi repartizată acționarilor; rezerva poate fi utilizată doar pentru compensarea pierderilor suferite sau pentru majorarea capitalului subscris prin capitalizarea rezervei în cauză, în măsura în care statele membre permit o astfel de operațiune.

(2) În cazurile menționate la alineatul (1), legislațiile statelor membre trebuie să prevadă cel puțin măsurile necesare pentru a garanta că sumele derivând din reducerea capitalului social nu pot fi utilizate pentru plăți şi repartizare în beneficiul acționarilor sau pentru scutirea acționarilor de obligația de a-şi plăti contribuțiile.

Articolul 34

Capitalul subscris nu poate fi redus la un cuantum mai mic decât capitalul minim prevăzut în conformitate cu articolul 6. Statele membre pot permite, totuşi, o astfel de reducere, dacă prevăd, de asemenea, că decizia de reducere a capitalului subscris poate avea efect doar atunci când capitalul subscris este majorat la un cuantum cel puțin egal cu capitalul minim prescris.

Articolul 35

În cazul în care prin legislația statului membru se permite amortizarea integrală sau parțială a capitalului subscris fără reducerea acestuia, aceasta impune cel puțin respectarea următoarelor condiții:

(a) în cazul în care statutul sau actul constitutiv prevăd amortizarea, aceasta din urmă este decisă de adunarea generală care hotărăşte cel puțin în condițiile normale de cvorum şi majoritate. În cazul în care statutul şi actul constitutiv nu prevăd amortizarea, aceasta din urmă este decisă de adunarea generală care hotărăşte cel puțin în condițiile de cvorum şi majoritate prevăzute la articolul 40. Decizia trebuie publicată sub forma prevăzută de legislația fiecărui stat membru în conformitate cu articolul 3 din Directiva 68/151/CEE;

(b) doar sumele care pot fi utilizate pentru repartizare în înțelesul articolului 15 alineatul (1) pot fi utilizate pentru amortizare;

▼B

(c) acționarii ale căror acțiuni sunt amortizate își mențin drepturile în societate, cu excepția drepturilor de rambursare a investițiilor lor și de participare la repartizarea unui dividend inițial pentru acțiunile neamortizate.

Articolul 36

(1) Dacă permite societăților reducerea capitalului subscris prin retragerea obligatorie de acțiuni, legislația unui stat membru impune îndeplinirea cel puțin a următoarelor condiții:

(a) retragerea obligatorie trebuie să fie prevăzută sau permisă prin statut sau actul constitutiv, înainte de subscrierea acțiunilor care urmează a fi retrase;

(b) dacă este doar autorizată prin statut sau actul constitutiv, retragerea obligatorie este decisă de către adunarea generală, cu excepția cazului în care a fost unanim aprobată de către acționarii implicați;

(c) organul societății care decide retragerea obligatorie determină condițiile și modul de retragere, dacă acestea nu au fost stabilite prin statut sau actul constitutiv;

(d) articolul 32 se aplică, cu excepția acțiunilor integral achiziționate și puse la dispoziția societății cu titlu gratuit sau retrase folosind sume disponibile pentru repartizare în conformitate cu articolul 15 alineatul (1); în aceste cazuri, o sumă egală cu valoarea nominală sau, în absența unei valori nominale, cu echivalentul contabil al tuturor acțiunilor retrase trebuie depusă într-o rezervă. Rezerva în cauză nu poate fi repartizată acționarilor, exceptând cazul unei reduceri a capitalului subscris. Rezerva în cauză poate fi utilizată doar pentru compensarea unor pierderi suferite sau pentru majorarea capitalului subscris prin capitalizarea rezervei în cauză, cu condiția ca statele membre să permită o astfel de operațiune;

(e) decizia de retragere obligatorie se publică sub forma prevăzută de legislația fiecărui stat membru în conformitate cu articolul 3 din Directiva 68/151/CEE.

(2) Articolul 30 alineatul (1), articolele 31, 33 și 40 nu se aplică cazurilor menționate la alineatul (1).

Articolul 37

(1) În cazul unei reduceri a capitalului subscris prin retragerea de acțiuni achiziționate de către societate, direct sau prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar în contul societății, retragerea trebuie întotdeauna decisă de adunarea generală.

(2) Se aplică articolul 32, cu excepția cazurilor în care acțiunile sunt achiziționate integral și sunt dobândite cu titlu gratuit sau folosind sume disponibile pentru repartizare în conformitate cu articolul 15 alineatul (1); în aceste cazuri, o sumă egală cu valoarea nominală sau, în absența acesteia, cu echivalentul contabil al tuturor acțiunilor retrase trebuie depusă într-o rezervă. Rezerva în cauză nu poate fi repartizată acționarilor, exceptând cazul unei reduceri a capitalului subscris. Rezerva în cauză poate fi utilizată doar pentru compensarea unor pierderi suferite sau pentru majorarea capitalului subscris prin capitalizarea rezervei în cauză, cu condiția ca statele membre să permită o astfel de operațiune.

(3) Articolele 31, 33 și 40 nu se aplică cazurilor menționate la alineatul (1).

▼B

Articolul 38

În cazurile care intră sub incidența articolului 35, articolului 36 alineatul (1) litera (b) și articolului 37 alineatul (1), dacă există mai multe categorii de acțiuni, decizia adunării generale privind amortizarea capitalului subscris sau reducerea acestuia prin retragerea de acțiuni este supusă unui vor separat, cel puțin pentru fiecare categorie de acționari ale căror drepturi sunt afectate de operațiunea în cauză.

Articolul 39

Dacă societățile comerciale sunt autorizate să emită acțiuni rambursabile, prin legislația unui stat membru se impune îndeplinirea cel puțin a următoarelor condiții pentru rambursarea acestor acțiuni:

(a) răscumpărarea trebuie să fie permisă prin statutul sau actul constitutiv al societății înainte de subscrierea acțiunilor care urmează să fie răscumpărate;

(b) acțiunile trebuie să fie achitate integral;

(c) condițiile și modul de răscumpărare sunt stabilite prin statutul sau actul constitutiv al societății;

(d) răscumpărarea se poate face doar utilizând sume disponibile pentru repartizare în conformitate cu articolul 15 alineatul (1) sau sume obținute dintr-o nouă emisiune realizată în vederea efectuării rambursării în cauză;

(e) o sumă egală cu valoarea nominală sau, în absența acesteia, cu echivalentul contabil al tuturor acțiunilor răscumpărate trebuie depusă într-o rezervă care nu poate fi repartizată acționarilor, exceptând cazul unei reduceri a capitalului subscris; rezerva în cauză poate fi utilizată doar pentru majorarea capitalului subscris prin capitalizarea rezervelor;

(f) litera (e) nu se aplică dacă răscumpărarea se face cu sume obținute dintr-o nouă emisiune realizată în vederea efectuării rambursării în cauză;

(g) dacă se prevede plata unei prime către acționari ca urmare a răscumpărării, prima poate fi plătită doar din sumele disponibile pentru repartizare în conformitate cu articolul 15 alineatul (1) sau dintr-o altă rezervă decât cea menționată la litera (e) care nu poate fi repartizată acționarilor, exceptând cazul unei reduceri a capitalului subscris; rezerva în cauză poate fi utilizată doar pentru majorarea capitalului subscris prin capitalizarea rezervelor sau pentru acoperirea costurilor menționate în articolul 3 litera (j) sau a costurilor emisiunii de acțiuni sau obligațiuni sau pentru plata unei prime către deținătorii de acțiuni sau obligațiuni răscumpărabile;

(h) notificarea răscumpărării se publică sub forma prevăzută de legislația fiecărui stat membru în conformitate cu articolul 3 din Directiva 68/151/CEE.

Articolul 40

(1) Prin legislațiile statelor membre se prevede că deciziile menționate la articolele 29 alineatele (4) și (5), 30, 31, 35 și 38 trebuie adoptate cu cel puțin o majoritate de nu mai puțin de două treimi din voturile conferite de titlurile sau capitalul subscris reprezentante.

(2) Cu toate acestea, prin legislațiile statelor membre poate să se prevadă că este suficientă o majoritate simplă a voturilor menționate

▼B

la alineatul (1), dacă este reprezentat cel puțin jumătate din capitalul subscris.

Articolul 41

▼M2

(1) Statele membre pot deroga de la articolul 19 alineatul (1), de la articolul 19 alineatul (1) litera (a) prima teză, precum și de la articolele 25, 26 și 29 în măsura în care aceste derogări sunt necesare pentru adoptarea sau aplicarea dispozițiilor menite să încurajeze participarea angajaților sau a altor categorii de persoane stabilite de legislația internă la capitalul întreprinderilor.

▼B

(2) Statele membre pot să nu aplice articolul 19 alineatul (1) litera (a) prima teză și articolele 30, 31, 36, 37, 38 și 39 pentru societățile constituite în conformitate cu un act cu putere de lege special, care emit atât acțiuni de capital, cât și acțiuni pentru lucrători, cele din urmă fiind emise în favoarea angajaților societății ca organism, aceștia fiind reprezentanți la adunările generale ale acționarilor prin delegați cu drept de vot.

Articolul 42

În scopul punerii în aplicare a prezentei directive, prin actele cu putere de lege ale statelor membre se asigură tratamentul egal al tuturor acționarilor aflați în condiții identice.

Articolul 43

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive în termen de doi ani de la notificarea acesteia. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

(2) Statele membre pot să nu aplice articolul 3 literele (g), (i), (j) și (k) pentru societățile existente la data intrării în vigoare a dispozițiilor menționate în alineatul (1).

Statele membre pot să prevadă ca celelalte dispoziții ale prezentei directive să nu se aplice pentru aceste societăți decât după 18 luni de la data în cauză.

Cu toate acestea, acest termen poate fi de trei ani în cazul articolelor 6 și 9 și de cinci ani în cazul societăților neînregistrate din Regatul Unit și Irlanda.

(3) Comisiei îi sunt comunicate de statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 44

Prezenta directivă se adresează statelor membre.